

DACHSTEIN – 2995 m.n.m.

Datum v kalendáři ukazuje 16.8.2006. Autobus nám přistavuje za obcí „LAHN“. Tato obec se stává našich výchozím bodem k tíženému cíli zvanému „Dachstein“. Naším dnešním cílem je však horská chata „Simony Hütte – 2206m.n.m.“. Čeká nás výškové převýšení na „těžko“ téměř 1700m. Přebalit poslední věci, nezapomenout ledovcovou výstroj a výzbroj a může se vyrazit. Zprvu asfaltová cesta, les, očekávám po chvíli už určité výhledy do okolí. Tekoucí malé vodopády a horské bystřiny mne ujišťují v krásnou alpskou přírodu. Cca po hodině výstupu se dostáváme ke „kaňonu“ v němž tyrkysově ledovcová voda tryská neuvěřitelnou silou....Fotografické spouště nezůstávají v klidu. Vodní opar se rozprostírá v nejbližším okolí. Sluníčko svítí, počasí přeje, teplota stoupá... Začínáme prudčeji stoupat, dáváme si první svačinkovou pauzu. Převlékáme se do vzdušnějšího oblečení. Cesta výstupu vcelku utíká a po cca 3 hodinách výstupu se objevuje pásmo borovicí kleč, začíná sněhové pole. Někteří nazouvají návleky. Sluníčko se o sníh docela silně opírá, brýle jsou nutné. Je nám sděleno, že se nacházíme asi 30 minut cesty od první chaty nacházející se na cestě na Dachstein – Wiesberg Hütte. Výhledy se ukazují čím dál více, fotíme, počasí přeje. Chata. Všichni tady na sebe čekáme, dochází nám voda, jsme upozorněni, že v tomto pásmu už pitná voda není. Řešení je v roztápnění sněhu nebo risknout vodu z chaty (voda dešťová, z okapu). Volím variantu č.2, mám neskutečnou žízeň, na Simony Hütte je to ještě 2,5hodiny. Doplňuji zásoby, pomalu vyrážíme. Zbytek cesty vede ve sněhovém poli. Sníh je rozmočený, propadáme se, cesta neubíhá...Chata je vidět nad námi. Dočkali jsme se, kolem 15 hodiny jsme na místě. Osvěžujeme se, ubytováváme, relaxujeme. K večeru následuje nácvik chování na ledovci, kontrola ledovcového vybavení, je přednesena metodika výstupu. Dachstein je na dohled...

17.8.2006. Všichni vstáváme okolo 6:00h ranní. V 7:00h je odchod na vrchol. Zatím nenavázání a nenastrojení šlapeme ve sněhovém chodníčku. Počasí vypadá dobře, všichni se těší na vrchol. V sedle pod vrcholem oblékáme úvazky, nasazujeme přilby, vytahujeme cepíny. Čeká nás prudší část ve sněhu, na ni navazuje finálová ferráta na vrchol. Navazovat na lano a obouvat mačky nebylo třeba, sněhu který je na ledu bylo dostatek...cepín se však hodí. Dostáváme se pod ferrátu. Máme smůlu, jelikož původní nástupní výstupová cesta (lana) jsou pod sněhem. Volíme však jinou variantu, někdo natáhnul až k vrcholu fixní lana. Samotná ferráta už netrvala dlouho, cca 30 minut. Mohutný kovový kříž symbolizující vrchol mám na dohled. Dočkal jsem se hodinky ukazují 10:40hodin. Jsem na vrcholu, fotím, koukám po okolí, počasí přeje. Na vrcholu se ocitáme v tomto dni jako první! Po chvíli zjišťují výhodu...samotný vrchol není tak velký, pojme asi 20 lidí. Další lidé pod námi stoupají...poslední fotky a alou dolů. Míjení s ostatními lidmi na této ferrátě je docela nepříjemné. Vše dopadlo dobře, okolo 15. hodiny jsme zpátky na chatě. Cesta k jezeru a městu Hallstat probíhala bez problému.

Samotný výstup na Dachstein bych si dovolil charakterizovat asi takto: Je to velice známý vrchol patřící do ledovcové oblasti. Je dobře dostupný, s jeho výškou zde nejsou problémy. Pokud chcete „vejít“ do tajů zajímavého výstupu, chůzi po ledovci, vyzkoušet si ferrátu, Dachstein je v tomto skvělou příležitostí....

Petr Kocich
pkocich@email.cz